יז: קרבן **שלשה עשר שופרות פ"ו שקלים** העדה

הלכה ג מתני' על ג שיש מניחין לח כהנים. לחם הנמנות מסדרין חותן על השלחן עד שיעלו הכהנים ובגמרא מפרש למה לף עשרו של כסף חו של זהב: **ועל ג כסף.** כלי שרת שמוליכין בכל בוקר שלשה ושבעים כלי שרת כדתנן בתמיד: **ונותנין לחם פניים בכניסתו.** לחם שנפשה עד שיסדורנו על השלחן: **ועל ג זהב כיליאתו.** והיה מונה שם עד זמן תילוק: **שמעון נקדש ונח מורידין.** לכיון שסלקוהו מעל השלחן של זהב אין מורידין אותו להניחו בשל כסף: **גמ' מני על ג כסף.** אותן של חולס אחד היה של כסף ואחד של זהב על של כסף היו נותנין בכניסתו לתין ענינות במקום עשירות: **ניח ליה ג' שיש מפני שהוא מקרב.** לף היה גחולס של כסף לגלי כדתנן בתמיד בשל כסף

חורי יהודה כן עלו לראש גגותיהן ונפלו ומתו הדא הוא דכתיב [1]משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עלית כולך לגגות תשואות מלאה עיר הומיה וגו': **הלכה ג מתני'** [ב]ג שולחנות היו במקדש א"ח של שייש בבית המטבחיים

שעליהן מדיחין את הקרבים [2]וב' במערב הכבש אחד של שייש ואחד של כסף על של שייש נותנין את האברים ועל של כסף כלי שרת [3]וב' באולם (מבחוץ) מבפנים על פתח הבית א' של שייש וא' של זהב על של של שייש נותנין לחם הפנים בכניסתו [4]ועל של זהב ביציאתו שמעלין בקודש ולא מורידין אחד של זהב ושנים מבפנים שעליו לחם הפנים תמיד: **גמ'** תני של של (א)כסף (ר' אחי ור' מיישא ומטו בשם רב שמואל בר רב יצחק) ר' יוסי בשם ר' שמואל בר רב יצחק ר' חנניה מטי בה בשם ר' יוחנן [א]ליתי[3] כאן של כסף מפני שהוא [ב] מרתיח לא כן תני זה[3] אחד מן הנסים שנעשו בבית המקדש שכשם שהיו מניחין אותו חום כך היו מוציאין אותו חום שנאמר [2]לשום לחם חם ביום הלקחו רבי יהושע בן לוי אמר אין[7] מזכירין מעשה נסים בעון קומי רבי (לוי) אילא לא היה שם לחם [ד]מהו להניחו לשבת הבאה אמר לון כתיב [3]ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד לחם פנים [ג]אפילו פסול עשרה[5] שלחנות עשה שלמה דכתיב [4]ויעש שולחנות עשרה ויתן בהיכל חמשה מימין וה' משמאל אין תימר חמשה בדרום וה' בצפון והלא אין השלחן כשר אלא בצפון שנאמר [5]ואת השלחן תתן על צלע צפון מה ת"ל חמשה מימין וחמשה משמאל אלא חמשה מימין שלחנו של משה וחמשה משמאלו אעפ"כ[1] לא היה מסדר אלא בשל משה בלבד שנאמר [6]את השלחן אשר עליו לחם הפנים (ב)רבי יוסי בי רבי יהודה אומר על כולן היה מסדר שנאמר [7]את השולחנות ועליהם לחם הפנים: תני[1] [ג] מזרח ומערב היו נתונין דברי רבי ר"א בי רבי שמעון אומר צפון ודרום היו נתונין מ"ד מזרח ומערב ניחא [ג]כולהן ראוין לשירות מ"ד צפון ודרום נמצא שלחן בדרום ומנורה

מרתיח ומתמתם הלחם ויש לומר שיעמד: **ופריך לף כן תני זה אחד מן הנסים וכו'.** שהיה נאמר מום הלחם עד שעת סילוקו בשבת הבא ל"ש לף היה מעמיד אותו על השלחן של כסף: **אין מוכירין מעשה נסים.** כלומר אין סומכין על הנס ועושין הכל שלא יתעכב בדרך הטבע: **לף היה שם לחם.** לסדר בשבת ומתוך ימי השבוע שדמן להם מהו להניחם מלפני עד שבת הבאה או דלמא מע"ג שהוא פסול לכל שלא עבדה עליו שבעה ימים על השלחן פסול הוא מ"מ לקיים מצות לחם הפנים לפני תמיד אין להניחו בלא לחם ל"ק לף היה שם לחם לעירוב יום טוב שחל להיות בשבת הבאה אחריו ולא היה מוליכו אלא ביום טוב שחל להיות אחר השבת שהרי לף יתקבלו גם בשבת הבאה מיהו פסול הוא משום פיגול לימא: **לפני תמיד.** שיהו תמיד לפני ה' תע"פ שהן פסולין: **עשרה שולחנות עשה שלמה.** דכתיב ויעש שולחנות עשרה וגו': **אין תימר ממקום שהיו ממקומן היו.** ומימיו היינו מימיו שעשה ומשמלו היינו משמלו של פתח שהפתח היה נאטע בהיכל כדאמר מזמרי ל"ע מימיו היינו דרום שנקרא ימין ומדדרום נקרא ימין לפון נקרא שמאל: **אלא.** של משה בתמיד וז' מימיו ומשה משמלו ונוהן בפון ההיכל: **אם השלחן.** לשון יחיד: **על כלם היה מסדר.** פעמים זה ופעמים זה: **מזרח ומערב היו נתונין.** השולחנות רלשו לחלו לחתך ומחלך למערב לסיינו לרכו לאורך בבית: **וצפון ודרום לרוחב.** ואיכא למימר על כולם היה מסדר: **נמצא שלחן דרומי.** וה"פ של שלחן לרכו ד' חלוי (שלשים) עשרים חמה בעשרה שלחנו והסיכל כולו אינו גלל עשרים אם כן חמשה שלחנות

משנת אליהו

ר"ג ניח ליה שלחן של שיש מפני שהוא מקרב וכו'. בגמ' (ל"ש ב') תני' ר"ג אומר בתמיד ל' ב' דבפולס ג' של כסף ולחלך של זהב ולפיכך אם מכלי לין עניות כו' תמיד עבדי דשיש לעיבדו לכסף ליעבדו לזהב ומשני בשם ר"ש בר"י מפני שמרתיח ועניין תוס' בתמיד (ל"ש ב') ד"ה מחלך של כסף שהשיולו בשיש מרתיח ומקרי שלחן של כסף לדידהו ולית ליה כלן של כסף לדידהו לא קשיל ואפי' בתמיד קלי ומפני שהתמיד ע"ג ומשמע שם דדעתם דגרסינן של כסף כמו שכתבו ומיהו בכל הספרים כו' של כסף ה"ל תקשי דלישה לחלך של כסף ול"ל דבשם ר"ש ע"ג כתבו דגרס של שיש כמש"ל בתמיד ד"ה על פתח כו' דעכשיו מניחו על של שיש כו' ובכל הספרים כתוב של כסף ומפני שהתמיד קלי ומפני שהתמיד מרתיח ומקרי של כסף. ומני לא כלן היא בריית' דירושלמי דתני של כסף. ובתמיד של מבולהו פריך ומפני מפני שמרתיח ולשיטתו גזיל בירושלמי. ומה שכתב שם בר"ש ד"ה שניח ליה דקרי כסף בבריית' משום דשיש לבן ככסף ליתא ולאו דכתי רש"י ור"ח ומזי' של כסף ה"ל למיכתב ולא כתב אלא של שיש ומפני שהתמיד מרתיח ומקרי של כסף ולכך ניח ליה לסלקו ולהניחו על השלחן ולא לסלקו ולהניחו על השלחן של זהב כדי שלא יתקרר ויתחמם ויתרתח ויתפוח ויתחיל להתקלקל ולכך ניח ליה לסלקו ולהניחו על השלחן של כסף